

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Φιλικὸν καθήκον

Δὲν δυσκολευόμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπὸ γενικήν ἐποψίν ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τρικούπη ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἐσωτερικῶς, εἴ καὶ πολὺ ἀπέχουσαν εἰσέτι διοικήσεως καὶ οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς κοινοτέρας παρὰ πεπολιτισμένοις ἔθνεσι καὶ εὐνοουμένοις, ἐντούτοις ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ διοικούμεθα καλλίτερον καὶ ἐλπίς εἶνε νὰ ἴδωμεν ἀνορθούμενα τὰ οἰκονομικά μας. Ἐξωτερικῶς εὐρισκόμεθα εἰς κρείττονα θέσιν ἀληθῶς, ἀσπασθέντες πολιτικῆν, ἥτις καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ ἐκ τῆς ἀληθοῦς ἐκτιμήσεως τῶν ἡμετέρων συμφερόντων εἶνε πράγματι ἡ ἀρίστη πασῶν. Ὅτι ἔχει βεβαίως ἡ Ἀγγλία συμφέροντα ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ πρὸς τὰ ἑαυτῆς συμφέροντα κανονίζει τὴν ἑαυτῆς πορείαν, τοῦτο καὶ τυφλῶν δῆλον. οἱ ἀπέναντι ὁμοῦς αὐτῆς ἰστάμενοι ζητοῦσι νὰ καταβροχθίσωσιν ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Ἡ Ἀγγλία ἔχει ἀνάγκην τῆς ἡμετέρας συμδρομῆς, ἐνῶ οἱ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ περίεξ ὑφορῶντες μεγίστην αἰσθάνονται ὄρεξιν νὰ δοκιμάσωσι τὴν γενεὴν ἡμῶν πρώτων.

Εἴμεθα λοιπὸν ἐκ πεποιθήσεως φίλοι τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως, οὔτε δυνάμεθα νὰ μὴ αἰσθανθῶμεν παγετώδη φρικίασιν ἀναμιμησκόμενοι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Κουμουδούρου, ὅστις στηριχθεὶς ἐπὶ παντὸς φαύλου ἐσωτερικῶς, ἐξωτερικῶς ἀπεδείχθη ὁ ἀνθρωπος τῆς δειλίας καὶ τῆς μικροραδιούργου ἐξοικονομήσεως τῶν ἀπαιτήσεων πάντων. Ἐπίσειον πάντοτε καὶ πιστεύω, ὅτι ἐὰν ὁ κ. Κουμουδούρος ἐπρόνοιε Ἑλληνικῶς, ὄχι μόνον ἡ Πρέβεζα ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ Ἰωάννινα θὰ εὐρισκόντο ἤδη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Εἴμεθα λοιπὸν ἐκ πεποιθήσεως φίλοι τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως. Διότι δὲ εἴμεθα εὐχρινεῖς φίλοι, ἔχομεν πιστεύω τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ εἴπωμεν παρηγορία πρὸς φίλους λαλοῦντες τὰς ἐλλείψεις των, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν στίγμα ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρχη ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν. Αἰτιώμεθα ἀληθῶς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη διότι ὑπερέβη τὰ ἐσκαμμένα εἰς τὰς πρὸς φίλους ὑποχωρήσεις. Δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς, ὡς φιλικὰ φρονούντας, νὰ καταδείξωμεν τὰς ἐλλείψεις ταύτας, εὐκολον ὁμοῦς εἶνε ἐὰν ἐννοήσῃ ταύτας, ἐὰν ῥίψῃ ἀπλοῦν βλέμμα ἐπὶ τοῦ μακροῦ καταλόγου τῶν προσωπικῶν παροχῶν. Ἐπεθυμοῦμεν ἀληθῶς νὰ μὴ ἐβλέπωμεν ἐν ταῖς πράξεσι τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως τὴν ὑπερστήριξιν τῆς φαυλότητος

ὡς καὶ τὴν παροχὴν βουφρετιῶν ἐκθέσμων καὶ σκανδαλωδῶν.

Ἄξιόμειπτος ἐπίσης εἶναι ἡ παρούσα Κυβέρνησις διότι ἐκτὸς ἐπιπλάστων τινῶν καὶ κατ' ἐπίφασιν μέτρων κατὰ τῆς ζωοκλοπῆς, οὐδὲν σπουδαῖον μέτρον ἐλήφθη κατὰ τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, οὐδὲ τι ἀποτελεσματικὸν πρὸς πρόληψιν τῶν ἐγκλημάτων. Ὀφείλομεν μετὰ ἀλγους ἀληθῶς ψυχῆς νὰ εἴπωμεν παρηγορία ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας κυβερνήσεως δὲν εἶδομεν τὸν φαῦλον κρυπτόμενον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, οὐδὲ τὸ ἐγκλημα καταδιωκόμενον, ὡς δεῖ. Λυπηρὸν δὲ θὰ ἦνε ἐὰν εἴπωμεν ὅτι καὶ ἤδη ὡς καὶ πρὶν οἱ φαῦλοι καὶ οἱ πρὸς τὸ ἐγκλημα τάσιν ἔχοντες τυγχάνουσι ὡς καὶ πρὶν προστασίας ἐκτάκτου. Εἶνε τοῦτο ἀληθῶς ὄνειδος εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν, πολὺ δὲ περισσώτερον εἰς τὴν παρούσαν, ἥτις καὶ πολλὰ ὑπέσχθη, καὶ τὴν κοινοβουλευτικὴν δυνάμιν ἔχει νὰ φανῇ ἐν τοῖς πράγμασι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς προκατόχου αὐτῆς. Οἰκτρὸν θὰ ἦνε ἐὰν τις πρὸς στιγμὴν ἀναλογισθῇ ὅτι καὶ αὕτη ἔθυσσε τὰ πάντα εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὰς φατριαστικὰς ἀπαιτήσεις κοινοβουλευτικῆς πλειονοψηφίας στηριζομένης οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ εἰδεχθεστέρου φατριασμοῦ.

Χωρὶς νὰ εἴπωμεν πλείονα, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως ἡ ἰσχὺς τοῦ Νόμου ἐξακολουθεῖ νὰ ἦνε χαλαρὰ ὡς τὸ πρὶν, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκθέσωμεν μετὰ λύπης ὅτι οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φίλοι αὐτῆς στηρίζονται ἐπὶ ἰδοτελῶν καὶ φατριαστικῶν ἀπαιτήσεων, ἐπὶ τῆς καταπατήσεως τοῦ Νόμου Προμαχοῦντες κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς ὑπὲρ μιᾶς ἀρχῆς, παρίδμεν ὅλως ἀτομικὰς φαυλότητας καὶ κακοηθείας, πιστευόντες ὅτι ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐδύνατο νὰ ἐξουδετερώσῃ ταύτας, ἐξακολουθοῦμεν δὲ εἰσέτι πιστεύοντες ὅτι τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τέλους. Οὔτε θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι θὰ πράξωμεν ἐὰν ἴδωμεν τὴν παρούσαν κατάστασιν παρατεινομένην. Ἡ ἀμύνα εἶνε φυσικὸν δικαίωμα, πολὺ δὲ μάλλον φυσικώτερον ὅταν πρόκηται περὶ ἀμύνης τοῦ καλοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ. Ὅταν ὁ εἰς στηρίζεται ἐπὶ τῆς φαυλότητος, ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος, ἐπὶ τῆς κακοηθείας, ἐπὶ τῆς καταπατήσεως τῶν Νόμων, ἔχει καὶ ὁ ἄλλος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ συσσωματωθῇ κατὰ πάντων τούτων, διότι ἄλλως ἀπόλλυται.

Οὐδὲν ὑπερβάλλομεν ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἴσως μάλιστα εἰσὶ κατὰ πολὺ τῆς ἀληθείας ὑποδεέστερα, οὔτε θέλομεν νὰ λυπήσωμεν φίλους παρατεινόντες τὴν ἀφήγησιν καταστάσεως ἀξιοθρηνητοῦ. Πολλὰ πραγματικὰ γεγονότα

δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν γενικῶς ἐκτιθεμένων ἀνωτέρω ἰδεῶν μας, ἀλλ' ἀποφεύγομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο, τὸ μὲν αἰσθανόμενοι τὰς δυσχερείας Κυβερνήσεως κοινοβουλευτικῆς ἐν τῷ μέσῳ Ἑλλάδος διεφθαρμένης μέχρι ὁστέων, τὸ δὲ, ἐλπίζοντες ἔστω καὶ ἀργὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ἡμαρτημένων. Εὐνομίαν καὶ τάξιν ἀπαιτοῦμεν. Ἄγε τῶν δύο τούτων οὐδὲν ἐννοοῦμεν. Μικρὸν κατὰ μικρὸν θὰ γίνωμεν ἀδιάλλακτοι.

Ἰδιότροπος

Ἡ ἀλήθεια.

Ἡ ἀντιπολιτεὺσις ὄφειλε νὰ ἦναι δικαιοτέρα εἰς τὰς ἑαυτῆς κρίσεις, καὶ μετριοπαθεστέρα εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ συμβαινουσι, μὴ καταναλίσκουσα μάτην τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ἵνα, ὀψέποτε δικαιοτέρα καὶ ἐλλογώτερον ἀγανακτήσῃ, δυνηθῇ νὰ περιάψῃ εἰς ἐκεῖνα πλειότεραν πειθῶ, νὰ ἐφελκύσῃ δὲ δαψιλεστέρας ὑπὲρ αὐτῆς τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις οὐδέποτε ἡ σπάντως σφάλεται μετὰ πολλῆς δὲ δυσχερείας δύναται τις νὰ παραπλανήσῃ αὐτήν. Οὐδόλως προαιρούμεθα νὰ μεμφθῶμεν τὸν ἡγέτην τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὔτε νὰ ἐπικυρώσωμεν ὡς ἀληθεῖς πάσας τὰς κατ' αὐτοῦ ἀποδιδόμενας αἰτιάσεις, ἀλλ' ἀναστηλοῦμεν ἀπλῶς ἱστορικὰ γεγονότα, ἅπερ μόνη ἡ χρῆσις τῆς μνήμης φέρει ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Οὐδένα διαλανθάνει ἴσως ἡ πρό πολλοῦ παγιωθείσα κοινὴ πεποίθησις ὅτι ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διοικήσατα τὸν τόπον πολιτικὴ τοῦ ἡγέτου τῆς νῦν ἀντιπολιτεύσεως εἶχε διαπράξει τσαῦτα ἀμπλακῆματα, τηλικαῦτα κατὰ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους καὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἀτασθαλίας, ὥστε ἐπὶ τέλει ἐξηγέρθη ἐκ τῆς ληθαργίας τὸ δημόσιον φρόνιμα, συνεχέντρωσε τὸ σθένος αὐτοῦ, μετεσχηματίσθη εἰς τὴν ἀκατανίκητον ταύτην δυνάμιν ἥτις καλεῖται κοινὴ γνώμη, ἀπεδοκίμασεν ἐκφραστικῶς καὶ ἐπιτακτικῶς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην ὡς πολιτικὴν γενικῆς διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως, καὶ κατέρριψε μετὰ πατάγου καὶ ἀγανακτήσεως ἐκ τῶν ἐδωλίων τῆς ἐξουσίας τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτήν.

Πρόσφατα εἰσὶν εἰς τὴν μνήμην πάντων τὰ ὄργια, ἅπερ κατὰ τὴν κοινὴν φήμην διεπράχθησαν ἐπὶ τῶν καλουμένων περὶ τρωματικῶν. Αἱ φρικώδεις καταχρήσεις καὶ αἱ κλοπαί, αἱ λαβοῦσαι τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἐνόχων προμηθειῶν. — Αἱ σπατάλαι καὶ διασπαθήσεις τοῦ δημοσίου πλούτου ὡς ἐκ

συστήματος και επί σειράν ενιαυτών καταπρασσομένοι. — Η έκλισις τῆς διοικήσεως και δικαιοσύνης, ἡ κατασῆσα περιμιώδης. — Η διαφθορά και ἐξαχρείωσις, αἱ αὐτως εἰπεῖν δι' ἀτμομηχανῆς ἐκχυθεῖσαι ἐφ' ὧν τῶν κλάδων τῶν δημοσίων λειτουργιῶν. — Αἱ ἐπὶ τῆς στρατολογίας φανεραὶ καταχρήσεις, αἱ στιγματισθεῖσαι διὰ τοῦ ἐπωνύμου τῆς σωματεμπορίας. — Ἐπὶ τέλει πὸ Βελεντζιακὸν δράμα, ὅπερ ὅσω και ἂν ἐπικαλυφθῆ, ὅσω και ἂν παραμορφωθῆ, οὐδὲν ἤτον θέλει παραμένει ἀείποτε μνημεῖον ἀχρείας και ἀνηθίκου πολιτικῆς ἐποχῆς. Πάντα ταῦτα τὰ κεφάλαια τῆς κατηγορίας ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον και κύριον παράγοντα τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀρχῶν και τῆς ἐκ τῆς ἐξουσίας θιαίας ἐξώσεως αὐτοῦ· ὁ δὲ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπ' ἐσχάτων ἐτι καταδικασθεῖς και ἀποδοκιμασθεῖς ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως και ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιτάμηνον ἤδη μόλις διατελεῖ μακρὰν τῆς ἐξουσίας.

Εἶναι λοιπὸν ἔλως ἄπορον και ἀκατανόητον ἐπὶ τίνος εἴδους λογικῆς ἐρειδόμενος ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡγέτης, ἐπιζητεῖ μετὰ τόσον βραχὺ διάστημα χρόνου νὰ ἐπανεῖλη αὐθις ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν. ἀγωνίζεται δὲ μετὰ τοσαύτης πεισμονῆς εἰς τὴν ἐπιτεύξιν τοῦ σκοποῦ τούτου! Μήπως ἠδυνήθη ν' ἀποδείξῃ ἔμπράκτως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ἢ νὰ καταπέσῃ ἕνα τινα ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὅτι ἐν τῷ βραχεῖ τούτῳ χρονικῷ διαστήματι, καθὸ διατελεῖ μακρὰν τῆς ἐξουσίας, ἀπέπτυσε τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς και τὴν κυβερνητικὴν πορείαν, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὀπίων προσφάτως κατέπεσεν, ὅτι ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν ἐνεστερνίσθη πολιτικὰς ἀρχὰς ὅλως νέας, και ὅτι αὐταὶ εἶσι κρείσσονες τῶν ἀρχῶν τῆς ἡδη κυβερνητικῆς πολιτικῆς μερίδος; Διὰ τινῶν λοιπὸν τίνος λογικῆς ἐπιχειρημάτων ἐπιζητεῖ παρὰ τοῦ κοινου και τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας νὰ ἐπανεῖλη τόσον ταχέως εἰς τὴν ἐξουσίαν; —

Ὅχι! Ἡ λογικὴ δὲν χαρίζεται, οὔτε ἡ δυνάμις αὐτῆς ἐξασθενίζεται ὑπὸ ἀπλῶν λόγων και τεθρεῖων δημοσιογραφικῶν ἀρθρων. Τὰ πράγματα βεῶσιν ὅτι ὁ κ. Κουμουνοδούρος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς κοινῆς συνειδήσεως και τὰς ψήφους τοῦ ἐθνικοῦ συνεδρίου ἐπὶ σειράν ὄλην πολλῶν ἐνιαυτῶν ἐπρέσβευσεν και ἐφήρμοσεν ἀρχὰς ὀλεθρίας, ὅτι ἠκολούθησε πολιτικὴν πορείαν ὅλως ἀτάσθαλον, ἐφ' ἣ πρὸ μικροῦ ὑπέστη πανηγυρικὴν καταδίκην, και ὅτι ἐξώσθη καταγῶδως ἐκ τῆς ἐξουσίας δὲν ἔχει ἄρα οὐδὲν δικαίωμα, οὐδένα λόγον, νὰ ἀγωνίζεται πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τὰς αὐτὰς βάσεις και τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὅφ' οὗς ἐξώσθη αὐτῆς Ἀπαναντίας ἢ περὶ τούτου προσπάθεια δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ἐναργῆς ἀνακολούθια, τόλμη ὡς εἰπεῖν, τεκμηριοῦσα ἀπροκάλυπτον ἀσέβειαν πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀλλὰ τὸ δημόσιον φρόνημα και ἡ ἐκ τούτου ἀπορρέουσα ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ δυσχερείας δύνανται νὰ πλανηθῶσιν. Ἡ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς διατρανωθεῖσα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡττα τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι λογικὴ συνέπεια τῶν πραγμάτων, εἶναι πόρισμα ἀνάγκαιον τοῦ ἐπικρατούντος δημοσίου φρονήματος. Ἡ διαμονὴ και διατήρησις εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς κυβερνώσης πολιτικῆς μερίδος εἶναι ἀνάγκη λογικῆ, προκύπτουσα ἐκ τῆς ὀφισταμένης τῶν πραγμάτων θέσεως,

νὰ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον δοκιμασθῶσιν αἱ ἀρχαὶ αὐτῆς και νὰ τὸ δημόσιον φρόνημα, ὀδηγούμενον και διαφωτισζόμενον ἐκ τῆς πείρας, ἐμπεδώσῃ τὰς περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀρχῶν τεύτων πεποιθήσεις του, συγκρίνον δὲ αὐτὰς πρὸς ἐκείνας τοῦ κ. Κουμουνοδούρου κρίνη ἀσφαλέστερον και ἐπιτυχέστερον περὶ τῆς δοκιμότητος και ἠθικότητος τῶν ἐκάστοτε κυβερνώντων τὸν τόπον. Ἄς ἔχῃ λοιπὸν ἡ ἀντιπολιτεύσις ὑπομονήν. Εὕρισκόμενη ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας ἔχει προηγουμένως νὰ ἐπιτελέσῃ ἄλλο σπουδαιότερον καθήκον πρὶν ἢ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν. Ὅφείλει νὰ διαψεύσῃ τὸ παρελθὸν αὐτῆς και νὰ ἀποπτύῃ τὰς ἀρχὰς, ἐφ' αἷς ἀπεδοκιμασθῆ, ἐπιδεικνύουσα και ἐπαγγελλομένη πολιτικὴν νέαν, ἠθικωτέραν τῆς πρωτῆς και ἐν γένει ὠφελιμωτέραν εἰς τὸν τόπον. Τὸ στάδιον τοῦτο εἶναι εὐρὺ εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτῆς· ὑπὸ μόνους δὲ τοὺς ὄρους τούτους ἐννοούμεν αὐτὴν δεδικοιολογημένης ἐπιζητούσαν τὴν ἐξουσίαν.

Ἀποτελέσματα ἀνίσου φορολογίας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι δὲν εἴμεθα οἱ πρῶτοι καλοῦντες τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀντικειμένου ἑξασκούντος ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου και ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Τοῦτο εἶνε ἡ ἀνίσου φορολογία εἰδῶν τινῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἢ τῆς ἐξώσεως χωρὶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν λαθρεμπορίας συστηματικῆς εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους μόλας τὰς προσπάθειας τῆς Κυβερνήσεως νὰ περιστελῇ αὐτήν.

Ἡ ἐν λόγῳ λαθρεμπορία περιστρέφεται κυρίως εἰς τὰ ἀποικιακὰ εἶδη και τὸ πετρέλαιον, ὡς ἐπιβαρυνόμενα διὰ μεγάλων φόρων εἰσαγωγῆς. Καὶ ἀληθῶς ὁ μὲν καφὲς ἐπιβαρυνόμενος πρὶν διὰ λεπτῶν 25, ἢ δὲ ζαχαρὶς διὰ λεπτῶν 15· τὸ δὲ πετρέλαιον διὰ λεπτῶν 15 και ὁκᾶν ἐφοροῦ. λογοῦντο ἐπὶ τῆς τότε ἀξίας τῶν εἰδῶν τούτων, ἀναλόγως τοῦ μέτρου τῶν λοιπῶν εἰδῶν τοῦ δασμολογίου ἦτοι κατὰ 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν. Κατόπιν ὁ φόρος αὐτῶν ἠδυνήθη διαδοχικῶς και ἡδη φορολογοῦνται μετὰ τῶν λοιπῶν προσθέτων και τοπικῶν φόρων ὅμην καφὲς πρὸς λ. 55 ἦτοι τὸ ὄλον λ. 90 τὴν ὀκᾶν, ἢ δὲ ζαχαρὶς πρὸς λ. 30 ἦτοι λ. 50 τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ πετρέλαιον πρὸς λ. 35 ἦτοι 57 τὴν ὀκᾶν (1).

Ὡς εἶναι γνωστὸν οἱ φόροι διὰ νὰ εἶναι δίκαιοι και εὐλογοί, πρέπει ἀφ' ἐνὸς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ χρησιμότης τοῦ φορολογουμένου εἴδους και ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία αὐτοῦ φορολογίου, δὲ αἵτινες ὑπερβαίνουσιν ἐν λογικὸν ὄριον ἀποτυχάνουσιν ἐντελῶς, φέρουσαι σύγχυσιν εἰς τὸ ἔμποριον και ἐνθαρρύνουσιν τὴν δολιχείαν τοῦ Νόμου πρὸς βλάβην τοῦτε ἔμπορίου και τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ τὰ ἐν λόγῳ ἀποικιακὰ εἶδη δὲν εἶναι ἀντικείμενα πολυτελείας, καθόσον ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰσῆλθε τόσον εἰς τὰ ἔθνη ἡμῶν, ὥστε ἐξυλόγως δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀντικείμενα τῆς πρώτης ἀνάγκης· ἀλλὰ και ἂν δὲν ἐθεωροῦντο οὕτω πάλιν ἡ διπλασιασμοῦ τοῦ μέτρου τοῦ φόρου δηλ. 20 ἀντὶ 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας δὲν θὰ τὸν καθίστα καταθλιπτικὸν και ἀδίκον· ἐντούτοις ὅμως μετὰ τὰς γενομένας ἐπεκτάσεις τῶν φυτειῶν τοῦ καφὲ και τῆς ἀναπτύξεως τῆς καλλιέργειας τῶν κοκκινουγιουλίων και τὴν τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πετρελαίου τῆς σημερινῆς ἀξίας αὐτῶν οὗσης τοῦ μὲν καφὲ Σελ. 40—42 μετὰ τοῦ ναύλου ἦτοι περὶ τὰς Δρ. 1,50, τῆς δὲ Ζαχαρῆς φιορ. 32—33 μετὰ τοῦ ναύλου, ἦτοι περὶ τὴν 1,10,

(1) Δὲν εἶναι δὲ δυ αὐτὸν ὁ φόρος τοῦ πετρελαίου νὰ θεωρηθῆ πρὸς σταθερὰς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐντοπίου ἐλαίου, καθόσον τοῦ ἐλαίου ἐξαγομῶμενον κατὰ τὸ πλεῖστον και πρὶν και ἡδη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς κατανάλωσιν αἱ τιμαὶ αὐτοῦ κινεῖσθαι ἐκείθεν.

τοῦ δὲ πετρελαίου φράγ. 8 ἦτοι λ. 40. οἱ καθὲς σταθερὸς φόρος ἀναλογοῦσι διὰ μὲν τὸν καφὲ πρὸς 60%, τὴν ζαχαρὶν 50% και τὸ πετρέλαιον 110% !!

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ τῇ ὑποδείξωμεν τὰς σοβαρὰς συνέπειας τῆς τοιαύτης καταθλιπτικῆς και ἀνίσου φορολογίας, τὰς ὁποίας ὑφίσταται τὸ ἔμποριον, ὅπερ ἱκανῶς ἡδη πάσχει ἐκεκεν τῶν ὀλεθρίων παρακολουθημάτων τῆς ἀναγκαστικῆς κοκλοφορίας. Ἐκ τῆς ὑπηρεσίας γινώσκει ὅτι οὐχὶ ὀλίγα συμβαίνουσιν ἰδίως ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων λαθρεμπορία ἄτινα ἐσχάτως μάλιστα ἔλαβον χαρακτῆρα συστηματικόν, και ἄτινα ἂν δὲν ἐπέλθῃ θεραπεία, ἀπειλοῦσι νὰ γενικευθῶσιν ἐτι μᾶλλον πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἔμπορίου.

Οἱ φόβοι οὗτοι τόσῳ μᾶλλον εἶνε δικαιολογημένοι, ὅσον παρατηροῦμεν ὅτι ἀφοῦ τὰ εἶδη ταῦτα ἐπεβαρύνθησαν διὰ τόσῳ καταθλιπτικῶν φόρων, ἢ στερεὰ και ἄλλαι Ἐπαρχίαι ὄχι μόνον ἔπαυσαν νὰ προμηθεύονται τὰ εἶδη ταῦτα ἐντελῶς, καθόσον προσφέρονται εὐωτότερα ταῦτα ἐπιτοπίως, ἀλλὰ και πολλάκις συμβαίνει νὰ προσφέρωσιν αὐτὰ ἐκείθεν ἐνταῦθα πρὸς πώλησιν!

Ἄλλ' ἂν τὸ ἔμποριον βλάπτηται ἐκ τῆς δυσαναλόγου ταύτης φορολογίας, ὠφελείται και τὸ Δημόσιον ταμεῖον;

Ἄναμφιβόλως οὐχί! Ἄτυχῶς ἡ στατιστικὴ παρ' ἡμῶν δὲν εἶνε ἐν ἀκμῇ, ὅπως δώσῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας, μήτε τὸ ἐξαγομῶμενον αὐτῆς δύναται νὰ εἶνε ὅσον ἔδει ἐκφραστικὸν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν, καθόσον ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἔμπορίου και τῆς καταναλώσεως ἐπιφέρει ὅπως ὀλίποτε ἐν τῇ στατιστικῇ πρῶτον ἀριθμῶν, ἢ τῆς συγκαλύπτει τὰς καθυστερήσεις, και μόλα ταῦτα παρατηροῦμεν ὅτι ἀπὸ τὰ 1871—1875 ἐπελάνθησαν ἀποικιακὰ ἀξία 6,283,360 Δρ. ἀπὸ δὲ τοῦ 1877—1881 τοιαῦτα ἀξία 6,211,746 Δρ. ἐνῶ ἡ μὲν ὀλικὴ εἰσαγωγὴ οὗσα τὸ 1871 δραχμᾶς 14,553,275 ἠδυνήθη τῷ 1881 εἰς δραχμᾶς 18,326,000 ἦτοι κατὰ 30% ἢ εἰσαγωγῆ τῶν ἀποικιακῶν ἔμεινε στάσιμος, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῶν ἠδυνήθη κατ' ὑπερβολήν.

Ἄξια δὲ περιεργείας εἶνε ἡ ἐν τῷ πίνακι τοῦ 1880 συμειουμένη εἰσαγωγὴ τῶν πετρελαίων, κατ' αὐτὴν ἐβεβαίωθησαν 222,000 ὀκάδες πετρέλαια εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς ταῦτα δὲ προστιθεμένων και περίπου 10% ὀκάδ. ἐκ μεταφορᾶς, εἰσῆχθησαν τὸ ὄλον 232,000 ὀκάδες διὰ τὴν κατανάλωσιν τῆς πόλεως, τῶν περιχώρων και τῆς χρήσεως τοῦ ἔμπορίου· ἐν τούτοις ἄς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ μόνην τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν και τὰ περίχωρα αὐτῆς ἦτοι διὰ 8000 οἰκογενείας ἀπαιτοῦνται 720,000 ὀκάδες ὑπολογιζομένης τῆς μεσαίας ἡμερησίας καταναλώσεως πρὸς ἑκάστην δρᾶμα δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ἢ 360,000 ὀκάδες ὑπολογιζομένης αὐτῆς πρὸς μόνον πεντήκοντα δρᾶμα, φθάνομεν ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων εἰς οὐχὶ εὐάρεστα συμπεράσματα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Δὲν κατακρίνομεν οὐδεμίαν Κυβέρνησιν ὡς αἰτίαν τοῦ κακοῦ τούτου, ὅπερ εἶνε συνέπεια φορολογίας δυσαναλόγου και καταπιεστικῆς· αἱ πατρικαὶ ἐντούτοις Κυβερνήσεις θεραπεύωσιν τὰ τοιαῦτα ἄτοπα, αἰρουσαι τὴν αἰτίαν αὐτῶν. Ἡδη ἱκανὸς παρήλθε χρόνος πρὸς δοκιμασίαν τῆς αὐξήσεως ταύτης τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων και τὰ ἀποτελέσματα ἀπέβησαν προφανῶς κατ' αὐτῆς.

Καθῆκον ὅθεν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου εἶνε ὅπως καλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου και αἰτήσῃται παρ' αὐτῆς θεραπείαν τῆς καταστάσεως ταύτης.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐμπορομένη ὑπὸ ἀγαθῶν διαθέσεων λαμβάνουσα και τὴν γνώμην τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Τελωνειακῶν ἀρχῶν, θὰ ἐπιφέρῃ τὴν μόνην θεραπείαν τοῦ κακοῦ, σπεύδουσα νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς Νόμον, δι' οὗ νὰ ἐλατ-

τώσφ τὸν ἐπὶ τῶν ἀνω εἰδῶν φέρον λαμβάνουσα ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας αὐτῶν βάσιν δικαιοτέραν καὶ ἀνάλογον τῆς λοιπῆς φορολογίας τῆς Βισαγωγῆς. Οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς ἐλλαττώσεως, οὐδεμία μείωσις θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰς εἰσπράξεις τοῦ Δημοσίου.

Ἐν τῷ μῆσῳ οὐκ ἐπιθυμῶν φιλοπόνησεν καὶ εὐαισθητοῦ ἐγένετο ἡ ἐγκαινίασις τῆς ἐνάρξεως τῆς παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου Ἀλληλοβοηθείας, ἰδρυθείσης Ἐσχολῆς τοῦ λαοῦ. Μετὰ τὸν ψαλέντα ἀγασμὸν ὁ κ. Σταμ. Θεοχάρης μέλος τῆς Ἐφορείας ἀπήγγειλε κατάλληλον ἐναρκτήριον λόγον δι' οὗ ἐπαξίως ὑπέμνησε τὴν μεγίστην ἀξίαν τῆς διδασκαλίας τῆς παιδείας εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, ὑπὸ ἐποψίν ἠθικὴν, θρησκευτικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν. Τῶντι τὰ γράμματα εἶνε ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ διάπραξιν. Τῶντι ὁ κ. Θεοχάρης ἀνέπτυξεν ὅτι ὁ ἐγγράμματος ἄνθρωπος καὶ εἰς τὸ ἐπάγγελμά του γίνεσθαι τιμιώτερος, καὶ τὸ ἔγκλημα ἀποφεύγει, καὶ τὰ πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντά του γινώσκει καὶ ἐκτελεῖ. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν πλεονάζοντα περὶ ἰδρύματος οὗτος ἡ χρησιμότης εἶνε περὶ φημιλογουμένη. Μίαν μόνον ἀπευθύνουσαν παράκλησιν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας. Οἱ κύριοι ἡσ. παρέχουσιν εὐχαρίστως μίαν ὥραν πρὸς τοὺς ὑπερέτας τῶν, ὅπως γενηθῶσι τῶν ναμάτων τῆς παιδείας οἱ δὲ ἐργάζονται, ἄς τρέχουσι πρὸς τὸ σχολεῖν τοῦτο ὅπως εὐρωσι καλλιεργούντες τὸ πνεῦμα ἀναψυχῆν ἀπὸ τῶν κόπων τοῦ σώματος, προερχόμενοι μὲν ἐφ' ὅσον διὰ τὸν μέλλοντα βίον. Πλείστοις ἀπηγγέθησαν καταρωμένους τοὺς γονεῖς τῶν καὶ ἑαυτοὺς, διότι ὅταν ἦτον ὁ καιρὸς ὁ κατ' ἀλλήλους δὲν ἔμαθον δύο γράμματα.

Ζήτω ἡ Σχολὴ τοῦ λαοῦ.

ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

EN PATRAIS

Ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου I. Βλάχου ἰδρυθείσα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Ἀλληλοβοηθείας Η. ΟΜΟΝΟΙΑ

29 Ὀκτωβρ. Διδασκαλία ἀπὸ τῆς 6—7 μ. μ

Περὶ φυσικῆς ἱστορίας

ὑπὸ X. ΚΟΡΥΔΑΟΥ ἱατροῦ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 25 τοῦ μηνὸς τούτου ἡ Βουλὴ ἐξελέξατο τὸν κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην σύνοδον πρόεδρόν της. Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν βουλευταὶ ἦσαν ἐν ὄλῳ 176. Ἐκ τούτων ἔλαβεν ὁ μὲν ὑποψήφιος τῆς Κυβερνήσεως κ. Σ. Βαλαωρίτης 99, ὁ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἀν. Μαυρομιχάλης 63 καὶ ἐρρίθησαν καὶ 14 ψῆφοι λευκαί. Οὕτω λοιπὸν ὁ κ. Βαλαωρίτης ἔσται ὁ πρόεδρος καὶ τῆς δευτέρας ἀπὸ τῆς συνόδου. Πάντες οἱ πολῖται, ὅσοι ἀφορμῶν ἐνδιαφέρονται εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως, καὶ ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ αὐτῶν εὐρίσκουσιν ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς πολιτεία ἔχει πρωτίστως ἀνάγκην πρὸς ἀνθρώπων πολλῶν κυβερνήσεως μονίμου καὶ ἀσπληνῆς ἐπὶ τῇ γενεομένη ἐκλογῇ, καὶ ἐπεδοκίμασαν πληροσάτῃ τὴν σκέψιν τῶν βουλευτῶν, καθ' ὅσον μάλιστα οὐδὲ εὐρίσκον ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ λόγον ἀποχρῶντα εἰς ὑποφυγικὴν αὐτοῦ μεταβολήν. Κυβερνήσεις, ἧς εἰς ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀνδρικῶς πολιτευθεῖσα πρὸς τὴν γείτονα ἡμῶν, ἐπέφερε αἰσίαν τὴν λύσιν τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος. Κυβερνήσεις ἧς εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν ζήτημα εἰδείξε πολιτικὴν δεξιότητα πανθομολογηθεῖσαν, ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ διοικήσαν ἄχρι τοῦδε τοῦλάχιστον οὐχὶ χεῖρον τῶν προκατό-

χων, δίκαιον καὶ εὐλογον ἦτο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἰθύνουσα τὸ κράτος, ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἰδιῶν αὐτῆς χαρακτήρ εἶναι ἡ ὄθησις πρὸς τὰ δημόσια ἔργα, καὶ ἡ τακτοποίησις καὶ διακανόνισις πολλῶν ἀρρυθμῶν καὶ ἀκανονιστῶν τῆς δικικῆσεως ἡμῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ τοῦ λόγου δὲν δυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν τὸν οἰκτον ἐν ἐκίνησε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου ὁ ἡγούμενος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅστις μὴ θέλων ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶναι πλέον πολιτικὸς ἀπόμαχος, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ λησμονήσῃ τὰς παλαιὰς του εἰς ἡγωνίζετο ἐκθύμως καὶ μὲ τὰ τετριμμένα μηχανήματά του, ἐν βεβαιωμένη μειοψηφίᾳ, τοῦ νὰ ὑποκλέψῃ καὶ ὑφαρπάσῃ τὴν περιλημμένην αὐτῷ ἐξουσίαν, ἐκβιάζων, ἐὰν ἐπιτύγχανε, τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου πρὶν ἢ συσσωματωθῇ ἡ φάλαγγ τῆς συμπολιτεύσεως. Ἐρωτῶμεν, εἶναι τρόπος οὗτος ἀναβάσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν σήμερον, ὅτε ἡ κοινὴ συνείδησις ἀρκούντως τυγχάνει πεφωτισμένη, καὶ ἀπαιτεῖ καὶ ἀξιοὶ λόγους ἀποχρῶντας πκσης πολιτείας τῶν πολιτευτῶν καὶ οὐχὶ ἀριθμοὺς καὶ λαθροχειρίας;

— Τὸ μεσημβρινόδικον τμήμα τῆς πόλεως ἡμῶν, τὸ κατοικοῦν τὴν συνοικίαν, ἧς ἐπικαλεῖται Τσιβιδίον, ἐζήτησε δι' ἀναφορὰς του παρὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἵνα ὁ κυματοθραύστης ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν παραλίαν αὐτοῦ ἢ δὲ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ δρόμῳ παρεδέξατο τὴν αἴτησιν ταύτην, ἧς καὶ ἤρξατο πραγματοποιουμένη.

— Ὁ κ. Νομάρχης ἀπὸ πολλοῦ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ πλάσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀνθρώπινῃ ἀδυναμίᾳ καὶ προπατορικὸν ἀμαρτήριον ἔχει σύρει εἰς τὰς φυλακάς. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἐπ' ἀγαθῶ τῶν δυστυχῶν τούτων ὄντων ἐπήγαγεν ἡ διοικητικὴ αὐτῆ ἀξίει-παινος μέριμνα, ἀναγράφουμεν τὸ ἐν ταῖς τελευταῖαις ταύταις ἡμέραις λαβὸν χώραν. Εὐρῶν ὁ κ. Νομάρχης τὸν χρηρηγὴν τοῦ ἄριτου εἰς τοὺς φυλακισμένους καταχρῶμενον ἀσυνειδήτως τῆς χορηγήσεως διότι καὶ κακῆς ποιότητος ἦν οὗτος, καὶ ἐλλειπῆς καὶ οὐχὶ σύμφωνος πρὸς τὸ δείγμα ἐτιμώρησεν αὐτὸν μὲ πρόστιμον 150 δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἠπέλησε νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἐκπτώτον μὲ πάσας τὰς συνεπείας τῆς πράξεως ταύτης.

— Μανθάνουμεν εὐχαρίστως ὅτι ἡ εὐφρογία ἐξέλιπε τελείως ἐκ τοῦ δήμου Φαρόων ἢ δὲ Νομαρχία ἐφωδισθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐπαρκούσης ποσότητος δαμαλίδος πρὸς δαμαλισμὸν καὶ ἀναδαμαλισμὸν, ὅστις δέον ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῶν σχολείων τῶν τε ἀρρένων καὶ θηλέων, καὶ ἐν ἐκάστη τῶν συνοικίῶν τῆς πόλεως, ἐκτελούμενος μετὰ μεγίστης ἀκριβείας καὶ εὐσυνειδήσιας πρὸς δὲ δέον καὶ αἰ θαλάσσαι ἀρχαὶ νὰ ἔχωσιν ἀνένδοτον καὶ ἀγρυπνον τὴν προσοχὴν αὐτῶν.

— Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ φωταερίον μανθάνουμεν ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Νομάρχου ἐγένοντο ἄχρι τοῦδε διάφορα πειράματα ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν ἐν τῇ πόλει μηχανικῶν, οἵτινες ὁμοῦ δὲν ἠδυνήθησαν ἄχρι τοῦδε νὰ εὐρωσι παράβασιν τινα τῶν συμπερανημένων, εἴτε αἰτίαν, ἧς εἰς τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ὅτι ἡ φωτιστικὴ δύναμις εἶναι ἀσθενῆς ἢ ἐλαττωμένη οὐχ ἦτον ὁμοῦ ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι ἡ ἐρευνα καὶ ἐζητηθῆσαν καὶ πληροφορηταὶ ἐπιστημονικαὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

— Εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν συζητεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ ὑπὸ τὰ ὠτὰ μας τὸ ζωτικώτερον τῆς πόλεως ζήτημα καὶ τὸ μᾶλλον περισπούδαστον, ἦτοι ὁ δημοτικὸς μας προϋπολογισμὸς. Δὲν ἀμυθαλάμεν ὅτι οἱ συμπολίται μας κ. κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι, ἀποβλέποντες σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς τὸ ὅτι εἶναι ἡ τελευταία τῶν λειτουργιῶν αὐτῆ, ἀφ' ἧς περιεβλήθησαν μὲ τὸν τίτλον τοῦ ἀναιπροσώπου καὶ προβούλου, θέλουσι φιλοτιμηθῆ ἐν τῇ ἀναχωρήσει τῶν τοῦλάχιστον ταύτη νὰ ἐξέλθωσιν ἐμπρόσωποι, κληροδοτοῦντες προϋπολογισμὸν, καθ' οὗ οὐ νὰ μὴ δυνήθῃ τίς τῶν κακογλώσσων ἢ κακοχείρων, οὔτε τὴν γλώσσαν του, οὔτε τὸν κάλαμόν του νὰ κινήσῃ. Ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον τῶν ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀποβλέψωσι παντάπασιν εἰς πρόσωπα, ἀλλ'

ἔχοντες τὸν πῆχυν καὶ τὴν ψαλίδα εἰς χεῖρας νὰ μετρώσι καὶ νὰ κόπτωσι κατὰ συνειδήσιν καὶ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν, βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλουσι ἔχει ἐπίκουρον εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ταύτην, ἂν ἦναι δικαία καὶ εὐλογος, καὶ τὴν διοικητικὴν ἐνταῦθα ἀρχὴν, ἧς εἰς ὅσον ἄχρι τοῦδε ἔδωκεν ἐνδείξεων δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ δειξῇ φιλοπροσωπίαν τινα, ἢ νὰ ἐπηρεασθῇ ἄλλοθεν εἰμὴ ἐκ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδιαφιλονεικῆτως δημοτικῶν συμφερόντων.

— Εὐχαρίστως εἶδομεν ὅτι ὁ δῆμος ἐπῆλθεν εἰς βοήθειαν τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν θεάτρου καὶ ἔχουμεν δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ ὁ κ. Νομάρχης θέλει ἐγκρίνει τὸ ἀποφασισθὲν χρηματικὸν χορηγήμα, ἄνευ τοῦ ὅπου ἀδύνατον ἀποβαίνει νὰ συντηρηθῇ ἐνταῦθα θεάτρον, Γράφοντας οὕτω περὶ θεάτρου οὐδεμίαν ποιούμεθα ἐπιμύριση, διότι ὅπου καὶ ἂν λάβωμεν τὸ θέμα τοῦτο, εἴτε ἐκ τῶν ἡμετέρων προγόνων, εἴτε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς συγχρόνων, θέλομεν φθάσει εἰς τὸ αὐτὸ ἐξαγόμενον, ἦτοι εἰς τὸ ὅτι ὁ κατὰ θεάτρον ἐπερχόμενος δὲν ἀνήκει εἰς κανένα αἰῶνα, οὔτε εἰς τοῦς προγενεστέρους, οὔτε εἰς τὸν σύγχρονον διότι πάντες ἀνωμολόγησαν τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητα αὐτοῦ ἄλλως τε δὲ ὑπάρχωσι τοπικῶς ἐνταῦθα καὶ ἄλλοι λόγοι, ἐν οἷς εἶναι ὅτι ἀφοῦ ἔχομεν τὸ οἰκοδόμημα, πρὸς τί νὰ μὴ ἔχωμεν τοῦτο εἰς ἐνέργειαν, ὁ δὲ ἕτερος ὅτι προχθὲς οἱ μέτοχοι τοῦ θεάτρου ἐχάρισαν ἱκανὴν ποσότητα χρημάτων εἰς τὸ δῆμοτ. ταμεῖον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ ἀπεσωμολήσεως τῶν μετοχῶν τῶν.

— Τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γκιουρῆ προαχθέντος εἰς καθηγητὴν Λαρίσης, διωρίσθη σχολάρχης τοῦ Β' Σχολαρχείου ὁ καὶ πρῶτον τοιοῦτος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἐμμ. Ἀδρόυτσος.

— Οὐδεμίαν βλέπομεν εἰσεῖτι κίνησιν πρὸς περὶ τειχισμὸν τοῦ διὰ γυμναστικὴν προορισθέντος οἰκοπέδου, ἐνῶ ὁ διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς πρὸ πολλοῦ διωρίσθη καὶ μισθοδοτεῖται. Ἐπειδὴ ὁ περὶ τειχισμὸς τοῦ οἰκοπέδου ἐζητήθη ἀπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι εἰς αὐτὴν ἀνήκει οὗτος, ἀπορούμεν πῶς ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ τόσον φιλοτιμῶς δρατόμενος πάσης εὐκαιρίας εἰς δημοτικὰ καθιδρύματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἀληθῶς θὰ πρῶκται εἰς ἀξίον δόξαν αὐτοῦ, δὲν δρᾷτται καὶ τῆς παρούσης ἵνα κληροδοτήσῃ εἰς τὴν παρούσαν νέαν γενεάν καὶ τὰς ἐπερχόμενας τὸ χρησιμώτερον καὶ τιμαλφέστερον σπούδασμα αὐτῆς, ὅν ἀναντιρρήτως εἶναι τὸ Γυμναστήριον, δι' ὃ ἡ δαπάνη τοῦ περὶ τειχισμοῦ δὲν θὰ ὑπερβῇ κατὰ τὰ προϋπολογισθέντα τὰς τρισηλίαις δραχμάς. Εἶναι ἀμαρτία ἐνῶ τόσαι ἄλλαι πόλεις καὶ δῆμοι προέβησαν ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν δαπάνην ταύτην, αἱ Πάτραι νὰ ὑστερῶσιν.

— Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀπόλαύομεν τῶσαύτης καλοκαιρίας, ὥστε ἀπέβη εὐχῆς ἀξία ἡ καλοκαιρία καὶ μάλιστα ἡ βροχὴ.

— Ἡ ἀστυνομία μας θάινει ἀξιοπαίτως διότι οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀναγράψωμεν ἀτάκτημα, οὐδεμίαν ἀκοσίαν τὸ μόνον ὅπερ ὑπολείπεται νὰ κανονισθῇ εἶτι εἶναι ἡ παράλογος ὑπερτίμησις τῶν στοιχειωδωστέρων τροφῶν, ὅν τοῦ κράτος καὶ τῶν ἰχθύων, καὶ ἡ ἀκριβεία τοῦ ζυγίσματος.

— Καθ' ἃ βασίμως ἐπληροφόρηθημεν ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ συνελθούσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Νομάρχου συνεφώνησε καὶ ἐψήφισε νὰ κληθῇ ἀλλοδαπὸς ὑδραυλικὸς μηχανικὸς, ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλο ἔργον εἰμὴ ἀποκλειστικῶς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεξιν τῶν λιμενικῶν ἐργασιῶν τοῦ λιμένος μας. Ἡ ἀπόφασίς αὕτη εἶναι ἀριστόν πρακτικὸν διάβημα, τὸ ὅποιον ἐξασφαλίζει πλέον εἰσεῖτι τὰς ἐργασίας τοῦ λιμένος καὶ αἶρει πᾶσαν ἀφορμὴν εἰς ἀμφισβητήσεῖς καὶ διαμαρτυρήσεις εἴτε ἐκ μέρους τοῦ ἐργολάβου, εἴτε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς, εἴτε καὶ ἐκ τρίτων.

— Τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Νοεμβρίου γενήσεται καὶ ἡ διὰ δελτίων δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑπολιπομένου τμήματος τῆς μέχρι Καλαβρύτων δημοσίας ὁδοῦ, καὶ οὕτω καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐξασφαλίξεται, ὡς

και αι δύο ἄλλαι ὁδοί, αι ἄγουσαι ἢ μὲν εἰς Αἴγιον, ἢ δὲ εἰς Πύργον δι' αὐς πυρετωδῶς σπεύδει ἢ Κυβέρνησις, ὡς και διὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν.

— Ὡς μανθάνομεν δὲ και ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν, ὅ κα. Νομάρχης σκέπτεται ἤδη ἵνα συνοοούμενος και μετὰ τοῦ κα. Δημάρχου διατάξῃ τὴν χωροσάθμισιν τῆς πόλεως μας, χρησιμοποιουμένων εἰς ταύτην τῶν μηχανικῶν, οὓς ἔχει ἡ πόλις μας ἐπὶ τόπων, ἤτοι τῶν κα. Σάουρετ, Τζέντζου και Σοφίου. Ἐὰν ἡ σκέψις αὕτη τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, ἡ πόλις τῶν Πατρῶν θέλει ἀλλάξῃ ὅλως ὄψιν, γιγνομένη ἀδιαφιλονεικῆτως και τελειῶς πόλις πρώτη τῶν ἐν Εὐρώπῃ· αἱ δὲ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ὁποίων θὰ γείνη τὸ τοιοῦτο θὰ ἀφῃσων ἀνεξίτηλα ἔχῃ δημοσίας εὐγνωμοσύνης.

— Ὡς ἠκούσαμεν μετ' ἄκρας λύπης ἀμφοτέροι οἱ Ἀστυνόμοι ἡμῶν παραιτοῦνται, διότι οἱ λόγοι δι' οὓς ἐναυάγησεν ὁ Μπουκλάκος, οἱ λόγοι δι' οὓς ἐναυάγησεν ὁ Κ. Βλαχοπαππαδόπουλος ὑφίστανται πλήρεις. Ἡ πατρία πρέπει νὰ ἦν ἀνωτέρα παντὸς Νόμου και αὐτῶν τῶν Ἀστυνομικῶν.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν οἱ ἀρράθωνες τοῦ κα. Κωνσταντίνου Πανουτσοπούλου ἱατροῦ μετὰ τῆς σεμνοῦς νεάνιδος Σοφίας Καλαβρέζου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν,

— Ἡ Ἑλλ. Ἀτμοπλοία ἀκόμη δὲν δύναται νὰ ἀπομάθῃ τὰς παλαιὰς ἐξῆς τῆς, οὔτε καταδέχεται νὰ χρησιμοποιῇ τὸν τηλεγράφον ὅπως εἰδοποιῇ τοὺς κατὰ τόπους πράκτοράς τῆς περὶ τῆς ὥρας τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς. Οὕτω ὅπως και ἐν Αἴγιῳ, εἰς Τουρλίδα ἀναγκάζονται οἱ ἐπιβάται νὰ περιμένωσιν ἡμερονύκτια πολλάκις τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀτμοπλοίου τλαιπορούμενοι. Νόμιζομεν ὅτι αὐτὸ τὸ συμφέρον τῆς ἐταιρίας ὑπαγορεύει τὴν ἀρσιν τοιαύτης σκανδαλώδους ἀνωμαλίας· πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ ἐταιρία κατανοοῦσα τοῦτο, διὰ μικρᾶς δαπάνης συνοοούμενη διὰ τοῦ τηλεγράφου νὰ ἐρίξῃ ἀκριβῶς εἰς τοὺς διαφόρους πράκτοράς τῆς τὴν ὥραν τῆς προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς. Ἄλλως θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἑλλ. Ἀτμοπλ. ἐταιρία ἀγνοεῖ εἰσέτι τὴν ὑπαρξιν τοῦ τηλεγράφου ἢ ὅτι μᾶς θεωρεῖ ὡς κτήνη.

Ἀστυνομικὸν δελτίον.

15 Ὀκτωβρίου.— Περὶ τὴν πρώτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν οἱ κλητῆρες Μάρκος Χρυσικόπουλος και Γεώργιος Συνοδινὸς περιπολοῦντες εὐρον τὸ κατάστημα τῶν Χ. Καράγεωργα και Σπύρου Μπαλασιώτου ἀνοικτὸν, αὐθαρῆ εἰδοποίησαν τοὺς κυρίους και ἐκλείταν αὐτὸ, δηλώσαντες ὅτι οὐδὲν ἔλλειπει.

Ἐσαύτως περὶ τὴν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν οἱ κλητῆρες Γεώργ. Φιλιππόπουλος και Κωνσταντίνος Μπουμπιώτης εὐρον ἀνοικτὴν τὴν θύραν τῆς εἰσόδου τοῦ Νικολ. Ἀργυριάδου τὴν ὁποίαν ἐκλείσαν, εἰδοποιηθεῖς.

26 Ὀκτωβρίου.— Ὁ Γενναῖος Ἀναστασόπουλος ἀπὸ χωρίου Κούμπερι ἐκλεψεν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καταστήματος τοῦ Ὀδυσσεῶς Κούλη δέρματα αἶνα τὰ ὁποία συλληφθεῖς παρ' ἡμῶν ἐπέστρεψε πρὸς τὸν κύριον τῶν ἐμολογήσας τὴν πρᾶξιν.

17 Ὀκτωβρίου.— Ὁ δεκαετραετής καὶ Σπύρος Κωνσταντόπουλος ἐρίσας μετὰ τοῦ δημηλίου τοῦ Δημητρ. Πάνου, ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἀκινδύνως κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὤμον διὰ μαχαίριου, ὁ δὲ δράστης συλληφθεῖς και κρατηθεῖς ἀπελύθη.

23 Ὀκτωβρίου.— Μετὰ μεσημβρίαν ὁ δι' ἐντάλματος συλλήψεως καταδικώμενος ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναίρεσεως και διαφόροις ἄλλαις ἐγκληματικαῖς πράξεσι Δημήτριος Κεραμηδᾶς θεαθεῖς περιδιαβάζων μετ' ἄλλων τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» συνελήφθη, ἀπεστάλη τῷ κα. Εἰσαγγελῇ και προσφυλακίσθη.

24 Ὀκτωβρίου.— Ὁ Δημητρ. Γεωργιόπουλος ἀνέφερεν ὅτι ἐκ τῆς ἐξοχικῆς του οἰκίας ἀγνωστοὶ τῷ ἀφῆσαν ἐν δίκανον ὄπλον και τινὰ ἄλλα πράγματα· μετ' ὅ τῃ ἐνεργείᾳ αὐτοῦ και ἡμῶν

ἀνεκαλύφθη τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας τοῦ Κων. Μπρελῆ ἀπὸ Παυλόκαστρον ὅστις ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον ἡμῶν ὁμολόγησεν ὅτι τοῦτο ἠγόρασε ἀπὸ τινὰ νέον ὀνόματι Κῶνσταν. — Περὶ τὴν 5 μετὰ μεσημβρίαν ὥραν ὁ Βασίλειος Ἀναγνωστόπουλος ἐπιστρέφων μετ' ἄλλων ἐφιππος ἐκ γάμου γενομένου ἐν Ἀλποχωρίῳ και τρέχων μετὰ ταχύτητος τὸν ἵππον του ἐπλάκωσεν ἐξῶθεν τῆς πόλεως πλησίον τοῦ ναοῦ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος τὴν Μαρίαν Κωστοπούλου, ἣτις ἐκ τῆς πτώσεως ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν ῥίνα και ἀπώλεσε δύο ἐμπροσθίους ὀδόντας. — Μετὰ μεσημβρίαν και περὶ ὥραν 4 ἐν τῷ χωρίῳ Μποζαίτη ὁ Γεώργ. Οἰκονομήπουλος ἀπεπειράθη ν' ἀπαγάγῃ βία τὴν Ἀγγελικὴν Βασιλείου Δεδῆ, συλλαβὸν αὐτὴν ἐκ τῶν πλοκάμων και ἀποσύρας ἐπὶ τὰ τριάκοντα θήματα, ἀλλὰ θαλοῦσα φωνὰς προσήλθον διάφοροι συγχωριεῖ τῆς και ἠλευθέρωσαν αὐτὴν τῶν χειρῶν του.

25 Ὀκτωβρίου.— Ὁ δεκαπεπταετής νέος Κωνσταντίνος Σπανόπουλος μένων παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ Βύστ. Μπιτοῦνη ἐκλεψεν 170 φράγκα εἰς χαρτονομίσματα· ὁ δράστης συλληφθεῖς ὁμολόγησε τὴν πρᾶξιν του και ἀπεδόθησαν τὰ χρήματα.

26 Ὀκτωβρ.— Περὶ τὴν 7 μ. μ. ὥραν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς οἰκίας τοῦ Ζαχαροπλάστου Γεωργίου Γιαννοπούλου εὐρέθη ἄρρεν ἑκθετον ἡλικίας περὶπου τεσσάρων μηνῶν ὅπερ ἐκράτησεν ὅπως τὸ ἀναθρέψῃ.

26 Ὀκτωβρ.— Περὶ τὴν 6 τῆς ἑσπέρας ὥραν ὁ Νικ. Νιζένος ἐρίσας μετὰ τὸν Ἀναστάσιον Σηλιόπουλον ἐτραυματίσεν τοῦτον διὰ ῥοπάλου κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν· ὁ δράστης συλληφθεῖς και κρατηθεῖς, ἀπελύθη.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 31 φθινοῦτος τελῶ ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαρίτου θείου μου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΑΙΜΗ

Παρακαλῶ τοὺς τε συγγενεῖς και φίλους ἵνα εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσιν.

Ὁ ἀνεψιὸς

Γ. Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἡ παρούσα θεωρηθῆτω και ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Εἰδοποιήσεις

Τὸ γνωστὸν «Γαλλικὸν καφνεῖον» Εἰδοποιεῖ

τὴν ἀξιοτίμον αὐτοῦ πελατεῖαν ὅτι ἐν τῇ οἶναποθῆκῃ του, ἐκτὸς τῶν ἐσχάτως διὰ τοῦ μεγάλου χρυσοῦ θραβείου θραβευθέντων κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἑκθεσιν οἴνων του, εὐρίσκεται και οἶνος τριετῆς Κέας ἀριστος, ἀνευ ῥητίνης εἰς 4000 περίπου ὀκάδας και πωλούμενος κατὰ μὲν φιάλας δραμίων 250 και πλέον πρὸς λεπτά 65 ἐκάστη, κατ' ὁκτὸν δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 5 ὀκάδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἐκάστη.

Πωλεῖ δὲ τοῦτον ἐπὶ ἐπιστροφή ἐὰν τυχὸν δὲν ἤθελεν ἀρέσει εἰς τοὺς κα. πελάτας του.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ἐν τῇ ἀνω πόλει παρὰ τῇ δεξιαμενῇ οἰκίᾳ τοῦ Μιλτιάδου Σ. Μαργαρίτου. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν κα. Α. Σύμφων.

Οἰκογένεια ἐνταῦθα ζητεῖ διὰ τὰ τέκνα τῆς παιδαγωγὸν εἴτε ἄνδρα, εἴτε κυρίαν, νὰ μὲν παρ' αὐτῇ και νὰ γνωρίζῃ τὴν γαλλικὴν γλῶσσάν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Melie Leonie διδάσκαλος ἐκ Παρισίων ζητεῖ

νὰ εὕρῃ θέσιν ἐντὸς οἰκογενείας διαθέτουσα ὑπὲρ αὐτῆς τὰς μέχρι μεσημβρίας ὥρας, τὰς δὲ ἐπιλοίπους νὰ ἦναι ἐλευθέρη νὰ παραδίδῃ ἀλλαγῶν. Ἡ διεύθυνσις παρὰ τῷ τυπογραφείῳ μας.

Ὁ Ἰω. Μπονέλης ἐκόμισεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου και παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμ. Σπυροπούλου ἐργαστήριόν του, πλάκας ἐκ Λιθόρνου, μάρμαρα παντὸς εἶδους, δι' ἐπιστρωσιν ἐκκλησιῶν, οἰκίδων, δι' ἐπικαλύματα τραπέζων, κομῶν καὶ λ. π. ἢ ἐργασία δὲ διεξάγεται ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν και ὁ ἐργοσασιάρχης ὑπόσχεται, καλλιτεχνίαν, ἀκριβείαν, ὑλικῶν ἀρίστην ποιότητα και τιμὰς συμφερούσας. Μαρτυροῦσι δὲ τὴν ἐλλήθειαν τῶν λεγομένων αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐσταῦθα ἐργασίαι εἰς τὰς νεοδημιουργεῖσιν οἰκίας τῶν κα. κ. Δ. Φραγκοπούλου και Α. Κόλλα.

Γνωστοποιῶ εἰς τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἐπιλοῦνται τὸ κατὰ τὴν μου διὰ συλλογῆς ἐπιπέλων κομψωμάτων και στερεωτάτων, αἵτινα ἐπρομηθεύθη ὁ υἱὸς μου ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, καινοφανῆ ἐνταῦθα. Προσέτι ὅτι συνέστησα ἐν τῷ καταστήματι μου τελειὸν ταπετσαρεῖον κομίσας ἤδη τὸ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖον ὑλικὸν και πρῆσθαι τεχνίτην κάλλιστον ἐργαζόμενον τῶς εἰς τὴν ἑκθεσιν τῆς Τεργέστης, και ὅτι δέχομαι παντὸς εἶδους ἐργασίας ταπετσαρίας, μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν συντελέσεως τῶν ἔργων κατὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ πρότυπα. Ἀναλαμβάνω προσέτι τὸ κόψιμον και τὴν τοποθέτησιν παντοειδῶν παραπετασμάτων κατὰ τὰ τελευταῖα κομψωτάτα συστήματα και τὴν κατασκευὴν στρωμάτων ἐκ χέρτου (creme vegetale) και ἐξ ἔριου.

Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικάι.

Ἰωάννης Λαζαρίδης.

Τὸ ἐμποροραπτικὸν Κατάστημα τῶν κα. Ἀδελφῶν Σταύρου μετεφέρθη εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας «Γεωργίου» και ἐπιλοῦνται μετὰ ποικίλην συλλογὴν ὑφασμάτων ἀνδρῶν και παιδικῶν ἐνδυμασιῶν, ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων, πλῶν και παντὸς στοιχείου τῆς ἐνδυμασίας τῶν κυρίων, οἶον λαϊμοδέτας, ὑποκάμισα, φλανέλας, κάλτσας κτλ. Εἰς τὸ ἴδιον Κατάστημα εὐρίσκονται μηχαναὶ ῥαπτικαὶ διὰ ῥάπτας και οἰκογενείας.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία.)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἠλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμοῦ» και πλησίον τοῦ καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλοῦνται ἀθη τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίως στέφανοι νομφικοὶ κλπ. γυρλάνται δὲ παντοειδεῖς χρήσεις και καλλωπισμοῦς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 1/10 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

Καλοῦνται οἱ δανεισταὶ τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας «Μίλερ και Λεβεντάκος» νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ὅπως μᾶς παραδώσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιογραφα αὐτῶν μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' αὐτῶν ζητουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμῶσι νὰ τὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον, ὅπως ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐξέλεξις τῶν πιστώσεων.

Ἐν Πάτραις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1882

Οἱ ὀριστικοὶ Σύνδικοι.

Γεώργιος Ἰωαννίδης

Ἀγγελῆς Κωνσταντόπουλος